

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

„Și cel ce Mă mănâncă pe Mine, va trăi prin Mine” (Ioan 6: 57).

Așa grăiește Hristos, Care este Viața și Izvorul vieții. Copacul se hrănește din pământ, din aer și din lumină. Dacă nu se va hrăni din pământ, aer și lumină, oare va putea vreun copac să trăiască? Căci cu ce se hrănește pruncul la sânul mamei lui, dacă nu chiar cu trupul mamei? Iar dacă nu se va hrăni cu trupul mamei lui, pruncul nici nu va crește, nici va trăi. Așa nici sufletul nostru nu va crește, nici va trăi, dacă nu se va hrăni cu Hristos, care este Cel viu și Cel Veșnic.

Cuvintele noastre aici nu sunt despre viață în general, care se vede în natură, și nici despre viața ciuită pe care o duc păgânii, ci ele sunt despre adevărata viață, cea dumnezeiască și veșnică, despre o viață plină de fericire adevărată. Numai Hristos poate dăruia acest fel de viață oamenilor, și ea este doar a acelor care se hrănesc cu Hristos.

Măreția fiecărui om este în funcție de măreția a ceea ce mănâncă, și orice om este tot atât de viu ca și hrana cu care se hrănește. Noi aici desigur nu grăim de hrana cea trupească, căci cu hrană trupească se hrănește doar trupul omului, nu și sufletul. Felul de creștere trupească și viața trupurilor oamenilor diferă în funcție de oameni, dar lucrul acesta nu este semnificativ. Cu toate acestea, creșterea duhovnicească și viața sufletească diferă extraordinar de la om la om.

Pe când viața duhovnicească a unora de abia dacă îi diferențiază pe aceștia de nivelul scoarței pămîntești, neridicându-i semnificativ de la sol, viața duhovnicească a altora îi înalță pe cei care o au până la ceruri.

Diferența dintre Irod și Sfântul Ioan Botezătorul este nici mai mult nici mai puțin decât diferența dintre un rege pământesc și un înger. Câtă vreme primul își târaie și trupul și sufletul pe suprafața pământului și își apără cu disperare tronul pământesc, cel de al doilea își înalță trupul pe o stâncă în pustie, și își înalță sufletul printre îngerii din ceruri. O, Fraților, să ne ridicăm și noi sufletele noastre la cer, acolo unde Hristos Domnul nostru șade pe tronul veșnicei slave, și să ne hrănim și noi sufletele și inimile noastre cu El, Care este Viața cea curată și adevărată. Doar atunci ne vom învrednici și noi de partea moștenitorilor lui la bogățiile împărăției celei Cerești.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Cea Ce ești Adevăratul Dumnezeu nostru, Hrana noastră și Hrănitorul nostru Cel de oameni iubitor, nu ne scoate pe noi nevrednicii de la sânul bunătații Tale, căci prea slabi și neajutorați suntem noi! Ci ne hrănește pre noi cu al Tău Trup și Sânge, Stăpâne Doamne Multmilostive, Căci noi numai Ție ne închinăm și pre Tine Te slăvim în veci, Amin!

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Prologele de la Ohrida)